

ZAKON O POREZU NA DOBIT

GLAVA I OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se oporezivanje dobiti pravnih lica u Republici Srpskoj i stranih pravnih lica koja ostvaruju prihod u Republici Srpskoj.

Član 2.

Pojmovi u smislu ovog zakona imaju sljedeće značenje:

- 1) pravno lice je lice koje je registrovano za samostalno obavljanje djelatnosti radi sticanja dobiti u skladu sa zakonima Republike Srpske,
- 2) strano pravno lice je pravno lice koje ima sjedište u inostranstvu,
- 3) poslovna jedinica stranog pravnog lica (u daljem tekstu: stalno mjesto poslovanja) je stalno mjesto poslovanja stranog pravnog lica gdje se poslovanje odvija u potpunosti ili djelimično,
- 4) kamata predstavlja bilo koji iznos koji treba da se plati u novcu ili naturi za korištenje novca, bilo da se plaća obaveza po dugu ili depozitu ili u skladu sa ugovorom o lizingu, prodaji na otplatu ili nekoj drugoj vrsti prodaje na odgođeno plaćanje,
- 5) osnovica imovine je cijena koštanja ili nabavna cijena neke imovine i koristi se za izračunavanje dobiti i gubitka od prodaje ili transfera imovine i u svrhu amortizacije,
- 6) usklađena osnovica imovine je osnovica umanjena za amortizaciju i uvećana za troškove investiranja i druge troškove koji se ne odbijaju, a koji povećavaju vrijednost imovine,
- 7) investiciona imovina je sva imovina koju posjeduje poreski obveznik, a koja se ne koristi za obavljanje djelatnosti poreskog obveznika i
- 8) finansijska institucija obuhvata banke, osiguravajuća društva, društva za reosiguranje, lizing društva, mikrokreditna društva, berze, dobrovoljne penzione fondove, društva za upravljanje investicionim fondovima, investicione fondove, brokerska i dilerska društva.

GLAVA II PORESKI OBVEZNIK

Član 3.

U skladu sa odredbama ovoga zakona, poreski obveznik je:

- 1) pravno lice iz Republike Srpske za dobit koju ostvari iz bilo kog izvora u Republici Srpskoj, Federaciji BiH, Brčko Distriktu BiH ili u inostranstvu,
- 2) poslovna jedinica pravnog lica sa sjedištem u Federaciji BiH ili Brčko Distriktu BiH za dobit koju ostvari na teritoriji Republike Srpske,
- 3) strano pravno lice koje obavlja djelatnost i ima stalno mjesto poslovanja u Republici Srpskoj, za dobit koja se odnosi na to stalno mjesto poslovanja,
- 4) strano pravno lice koje ostvaruje prihod od nepokretnosti koje se nalaze u Republici Srpskoj, za dobit koja se odnosi na te nepokretnosti,
- 5) strano pravno lice koje ostvaruje prihod u Republici Srpskoj, a nije obuhvaćeno t. 3) i 4) ovog člana, oporezuje se porezom po odbitku u skladu sa glavom VI ovog zakona i

6) pravno lice navedeno u t. 1), 2) i 3) ovog člana i u slučaju da svojom poslovnom djelatnošću ostvari gubitak u toj poreskoj godini.

Član 4.

(1) Porez na dobit ne plaćaju sljedeća lica:

- 1) Centralna banka Bosne i Hercegovine,
- 2) organi i institucije Republike Srpske i jedinice lokalne samouprave,
- 3) privredna društva osnovana u skladu sa propisima o zapošljavanju invalida,
- 4) javne ustanove, ovlašteni regulatorno-nadzorni organi finansijskog sektora, zavodi, vjerske zajednice, političke partije, sindikati, komore, udruženja, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice, savezi, društva, zadužbine, fondacije i druga pravna lica koja su registrovana za obavljanje nedobitne djelatnosti i koja ostvaruju prihode: iz budžeta ili javnih fondova, od sponzorstva ili donacija u novcu ili naturi, članarina, kao i prihode od prodaje ili prenosa dobara, osim dobara koja se koriste ili su se koristila za obavljanje djelatnosti na tržišnoj osnovi.

(2) Ukoliko lica iz stava 1. tačka 4) ovog člana vrše i djelatnosti na tržišnoj osnovi i ostvaruju prihode iz tržišnih izvora, obveznici su poreza na dobit, za dobit koju ostvare obavljanjem takvih djelatnosti.

GLAVA III PORESKA OSNOVICA

Član 5.

(1) Poreska osnovica za poresku godinu je razlika između oporezivih prihoda i rashoda koji se odbijaju za tu poresku godinu, u skladu sa ovim zakonom.

(2) Prilikom utvrđivanja poreske osnovice, dobit poslovne jedinice pravnog lica sa sjedištem u drugom entitetu ili Brčko Distriktu BiH odgovara onoj dobiti koju bi ostvarila poslovna jedinica da je samostalno i nezavisno pravno lice, koja obavlja istu djelatnost pod istim ili sličnim uslovima kao i pravno lice čija je poslovna jedinica.

1. Usklađivanje prihoda

Član 6.

Oporezivi prihod u cilju izračunavanja poreske osnovice uključuje ukupan prihod iskazan u bilansu uspjeha, u skladu s propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, osim prihoda koji u skladu sa ovim zakonom imaju drugačiji tretman.

Član 7.

Sljedeći prihodi se ne uključuju u obračun poreske osnovice:

- 1) dividenda i udjeli u dobiti u drugom pravnom licu sa sjedištem u Republici Srpskoj, ukoliko se isplaćuju iz dobiti na koju je obračunat i plaćen porez na dobit,
- 2) prihod u obliku nominalne ili ugovorene kamate na dužničke hartije od vrijednosti koje emituje Republika Srpska i jedinice lokalne samouprave u njenom sastavu,
- 3) kamata na depozite u banci,
- 4) dobiti utvrđeni direktno u kapitalu,
- 5) prihod od ukidanja rezervisanja,
- 6) prihodi od usklađivanja vrijednosti imovine, koja u skladu sa ovim zakonom podliježe amortizaciji i
- 7) prihodi po osnovu usklađivanja vrijednosti zaliha.

2. Usklađivanje rashoda

Član 8.

Radi izračunavanja poreske osnovice priznaju se rashodi iskazani u bilansu uspjeha u skladu s propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, osim rashoda koji u skladu sa ovim zakonom imaju drugačiji tretman.

Član 9.

Sljedeći rashodi se ne priznaju pri utvrđivanju poreske osnovice:

- 1) rashodi koji se ne mogu dokazati vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama,
- 2) kamate zbog neblagovremeno plaćenih obaveza,
- 3) novčane kazne, ugovorne kazne i penali,
- 4) rashodi prinudne naplate javnih prihoda,
- 5) rashodi koji se odnose na neoporezivi prihod iz člana 7. ovog zakona,
- 6) gubici na zalihama zbog isteka roka trajanja zaliha, kao i rashodi u vezi sa uništenjem tih zaliha,
- 7) ispravka vrijednosti pojedinačnih potraživanja od lica kojima se istovremeno duguje,
- 8) pokloni i prilozima dati političkim strankama i organizacijama,
- 9) porez po odbitku iz glave VI ovog zakona, koji je obračunat i plaćen na teret isplatioca,
- 10) gubici utvrđeni direktno u kapitalu,
- 11) rashodi od usklađivanja vrijednosti imovine, koja u skladu s ovim zakonom podliježe amortizaciji,
- 12) rashodi koji nisu u vezi s djelatnošću koju poreski obveznik obavlja, osim ako ti rashodi mogu dovesti do ostvarenja prihoda po istom osnovu i
- 13) rashodi po osnovu usklađivanja vrijednosti zaliha.

Član 10.

(1) Troškovi materijala i nabavna vrijednost prodane robe priznaju se u iznosima obračunatim primjenom prosječne ponderisane cijene ili FIFO (engl. first input – first output) metode, u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo.

(2) Nabavna vrijednost zaliha na početku i na kraju poreske godine iskazuje se primjenom iste metode utvrđivanja nabavne vrijednosti zaliha.

Član 11.

(1) Gubicima na zalihama smatraju se gubici koji nastaju tokom čuvanja, pri manipulaciji, kao posljedica prirodnih uticaja, tehnoloških procesa ili kao posljedica preduzimanja neophodnih radnji u postupku čuvanja, proizvodnje i prometa zaliha.

(2) Gubici na zalihama po osnovu kvara, loma, kala i rastura priznaju se kao poreski dopustivi rashodi do iznosa propisanog normativom rashoda od količine robe koja je u određenom periodu nabavljena, prerađena, proizvedena ili prodana.

(3) Utvrđivanje gubitaka na zalihama vrši popisna komisija poreskog obveznika i o izvršenom popisu obavezno sačinjava zapisnik i popisnu listu, koji se smatraju knjigovodstvenom ispravom, bez koje se gubitak zaliha ne može priznati.

(4) Za utvrđivanje gubitka na zalihama kod poreskih obveznika na koje se ne može primijeniti normativ iz stava 2. ovog člana, primijenije se odgovarajući normativi Privredne komore Republike Srpske.

(5) Manjak zaliha koji se može pravdati višom silom je poreski priznat rashod, najviše do iznosa koji je evidentiran u poslovnim knjigama poreskog obveznika, a manjak se utvrđuje popisom od popisne komisije nadležnog organa, o čemu se sačinjava zapisnik i popisna lista.

U smislu ovog zakona, pod višom silom podrazumijevaju se elementarne nepogode i prirodne katastrofe (poplava, požar, zemljotres i drugo) proglašene na osnovu akta nadležnog organa.

(6) Ministar finansija (u daljem tekstu: ministar) donosi pravilnik kojim se propisuju normativi iz stava 2. ovog člana.

Član 12.

(1) Amortizacija stalnih sredstava priznaje se kao rashod u iznosu obračunatom na nabavnu vrijednost po linearnom metodu primjenom godišnjih amortizacionih stopa.

(2) Stalnim sredstvima se smatraju nematerijalna sredstva, osim gudvila (engl. goodwill) i materijalna sredstva (nepokretnosti, postrojenja, oprema i biološka sredstva), čiji je vijek upotrebe duži od 12 mjeseci.

(3) Amortizaciji ne podliježu zemljišta, šume i slična obnovljiva prirodna bogatstva, investiciona imovina, spomenici kulture i umjetnička djela.

(4) Amortizacija stalnih sredstava priznaje se kao rashod od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je dugotrajna imovina stavljena u upotrebu.

(5) Ne priznaju se rashodi amortizacije sredstva sa kojima se ne obavlja djelatnost poreskog obveznika.

(6) Ne priznaje se kao poreski rashod amortizacija obračunata na otpisanu osnovicu sredstva.

(7) Amortizacija je poreski priznat rashod samo za sredstva koja su u vlasništvu poreskog obveznika.

(8) Izuzetno od stava 7. ovog člana amortizacija je poreski priznat rashod zakupcu sredstava nabavljenih finansijskim lizingom.

(9) Ukoliko zakupac poboljša iznajmljenu imovinu, zakupcu je dozvoljen odbitak za amortizaciju u iznosu amortizacije obračunate za vrijednost poboljšanja, a u slučaju da zakup istekne prije isteka vijeka amortizacije i ne dođe do produženja zakupa, tada zakupac ima pravo na odbitak do onog iznosa koji nije amortizovan u trenutku raskida zakupa.

(10) Neotpisana vrijednost stalnih sredstava uništenih usljed elementarnih nepogoda ili prirodnih katastrofa (poplava, požar, zemljotres i drugo) proglašениh na osnovu akta nadležnog organa s kojima se ne može obavljati djelatnost je poreski priznat rashod.

(11) Sredstva uništena usljed elementarnih nepogoda popisom utvrđuje popisna komisija nadležnog organa, a o izvršenom popisu sačinjava se obavezno zapisnik i popisna lista.

(12) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuju smjernice za primjenu godišnjih amortizacionih stopa i uobičajeni period rada.

Član 13.

(1) U svrhu umanjenja poreske osnovice rashodi po osnovu sljedećih rezervisanja se mogu odbiti:

- 1) za troškove u garantnom roku,
- 2) za troškove obnavljanja prirodnih bogatstava, ukoliko nisu prethodno uključena u nabavnu vrijednost prirodnog bogatstva,
- 3) za zadržane kaucije i depozite i
- 4) za naknade i beneficije zaposlenih.

(2) Rashodi po osnovu rezervisanja iz stava 1. ovog člana priznaju se u periodu kada ona budu iskorištena, odnosno kada obaveza bude izmirena i dođe do odliva resursa po osnovu datog rezervisanja, pod uslovom da su prethodno priznata u bilansu uspjeha.

(3) Ako iznos stvarno nastalih rashoda po osnovu rezervisanja bude veći od prethodno formiranog rezervisanja, razlika se priznaje kao poresko dopustiv rashod u poreskom periodu u kojem je nastao.

Član 14.

(1) Obračunate kamate i pripadajući troškovi po osnovu zajma za obavljanje poslovne djelatnosti priznaju se na teret rashoda samo ako iznos kamate i pripadajućih troškova koji se odbija predstavlja obavezu poreske godine u kojoj se odbijanje vrši.

(2) Ukoliko matično pravno lice ne iskoristi pravo na odbitak kamate po osnovu zajma, to pravo mogu iskoristiti zavisna pravna lica srazmjerno iznosu iskorištenog zajma.

Član 15.

Izdaci za reprezentaciju u vezi sa poslovnom djelatnošću poreskog obveznika priznaju se u iznosu od 30% od troškova reprezentacije (izvođenje poslovnih partnera u ugostiteljske objekte, na sportske priredbe, u pozorišta, troškovi rekreacije i slično), pod uslovom da su nastali radi unapređivanja poslovanja, da su dokumentovani i da njihov primalac nije povezano lice.

Član 16.

Donacije u humanitarne, socijalne, kulturne i sportske svrhe su poreski priznat rashod u iznosu do 3% od ukupnog prihoda u toj poreskoj godini.

Član 17.

Rashodi po osnovu sponzorstva su poreski priznat rashod u iznosu do 2% od ukupnog prihoda u toj poreskoj godini.

Član 18.

Rashodi po osnovu reklamacija proizvoda i usluga priznaju se prilikom utvrđivanja poreske osnovice najviše do iznosa od 3% od poslovnog prihoda u toj poreskoj godini.

Član 19.

Naknadno odobreni popust se priznaje pri utvrđivanju poreske osnovice kod davaoca popusta, pod uslovom da se popust odnosi na tekuću poresku godinu, da je unaprijed ugovoren i da je dokazan vjerodostojnom knjigovodstvenom ispravom.

Član 20.

Poreskom obvezniku se priznaju rashodi po osnovu datih stipendija učenicima i studentima koji su na redovnom školovanju do iznosa na koji se ne plaća porez na dohodak.

Član 21.

(1) Poreskim obveznicima, izuzev finansijskih institucija, priznaje se na teret rashoda ispravka vrijednosti sumnjivog potraživanja koja proistekne u vezi s prodajom robe ili usluga, ali samo ako je prihod od prodaje bio prethodno uključen u poresku osnovicu poreskog obveznika.

(2) Potraživanje iz stava 1. ovog člana smatra se sumnjivim ako nije naplaćeno u roku od 12 mjeseci od dana dospijeca potraživanja na naplatu i ako je poreski obveznik preduzeo najmanje jednu od sljedećih mjera za naplatu tog potraživanja, ako je:

- 1) utužio potraživanje,
- 2) podnio zahtjev za izvršenje nadležnom sudu,
- 3) pokrenuo postupak prinudne naplate,

- 4) potraživanje prijavljeno u stečajnom postupku nad dužnikom ili
- 5) postignut sporazum sa dužnikom u postupku likvidacije ili stečaja.
- (3) Sumnjiva potraživanja koja su priznata kao rashod, a kasnije se naplate, uključuju se u poresku osnovicu za poresku godinu u kojoj je izvršena naplata.

Član 22.

(1) Finansijskim institucijama, osim osiguravajućim društvima, priznaju se rashodi po osnovu indirektnog otpisa plasmana koji su u skladu sa internim aktima finansijske institucije iskazani u bilansu uspjeha u poreskom periodu, a najviše do iznosa koje propisuje Agencija za bankarstvo Republike Srpske za kategorije kredita B, C, D i E.

(2) Osiguravajućim i reosiguravajućim društvima priznaju se rashodi matematičkih rezervi, koje su oni dužni da formiraju prema propisima Agencije za osiguranje Republike Srpske, pod uslovom da je rezerva uključena u bilans uspjeha.

(3) Rashodi po osnovu tehničkih rezervi osiguravajućih društava, osim matematičkih rezervi, priznaju se prilikom umanjenja poreske osnovice u visini do 20% iznosa formiranih rezervi prema propisima Agencije za osiguranje Republike Srpske, pod uslovom da je rezerva uključena u bilans uspjeha.

(4) Sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja za koja je izvršeno rezervisanje, a koja se kasnije naplate, u momentu naplate ulaze u prihode koji se oporezuju u skladu sa ovim zakonom.

Član 23.

Poslovnoj jedinici pravnog lica sa sjedištem u drugom entitetu ili Brčko Distriktu BiH priznaju se opšti i administrativni troškovi tog pravnog lica koji su u vezi sa prihodom poslovne jedinice, a najviše do visine učešća prihoda te poslovne jedinice u ukupnom prihodu tog pravnog lica.

3. Kapitalni dobici i gubici i poreski gubitak

Član 24.

(1) Kapitalni dobici ili gubici predstavljaju razliku između prodajne cijene i usklađene osnovice imovine koja se ostvaruje prodajom ili transferom na drugi način stalnih sredstava ili investicione imovine.

(2) Prodajnom cijenom iz stava 1. ovog člana smatra se ugovorena cijena, odnosno tržišna cijena koju utvrđuje Poreska uprava Republike Srpske (u daljem tekstu: Poreska uprava) ako utvrdi da je ugovorena cijena niža od tržišne.

(3) Kapitalni dobici ili gubici koji nastanu u toku poreske godine se priznaju prilikom utvrđivanja poreske osnovice.

Član 25.

(1) Poreski gubitak predstavlja negativnu razliku između prihoda i rashoda u postupku utvrđivanja poreske osnovice.

(2) Poreski gubitak iz stava 1. ovog člana prenosi se i nadoknađuje umanjivanjem poreske osnovice u narednih pet godina.

(3) Ukoliko poreski obveznik ima gubitak u više poreskih godina, poreski gubitak iz ranije poreske godine nadoknađuje se prije poreskog gubitka iz novije poreske godine, a rok od pet godina za prenos i odbijanje poreskog gubitka od poreske osnovice teče posebno za svaki poreski gubitak.

(4) Kada je riječ o stranim pravnim licima koja obavljaju poslovnu djelatnost na osnovu stalnog mjesta poslovanja u Republici Srpskoj uzimaju se u obzir samo oporezivi prihodi i rashodi koji se odbijaju, a odnose se na to stalno mjesto poslovanja.

(5) Kada pravno lice iz Republike Srpske ostvari poreski gubitak koji se odnosi na poslovnu jedinicu u Federaciji BiH ili Brčko Distriktu BiH, taj gubitak se ne može odbiti od poreske osnovice tog pravnog lica u Republici Srpskoj, niti se poreska osnovica poreza na dobit poslovne jedinice u Republici Srpskoj pravnog lica iz Federacije BiH ili Brčko Distrikta BiH može umanjiti za gubitak tog pravnog lica iz Federacije BiH ili Brčko Distrikta BiH.

(6) Kada pravno lice iz Republike Srpske ostvari gubitak koji se odnosi na stalno mjesto poslovanja u inostranstvu, taj gubitak se ne može odbiti od poreske osnovice tog pravnog lica u Republici Srpskoj.

(7) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i oblik obrasca pregleda nastalih, iskorištenih i neiskorištenih poreskih gubitaka.

4. Umanjenje poreske osnovice za ulaganje u proizvodnju i zapošljavanje

Član 26.

(1) Obveznik koji na teritoriji Republike Srpske izvrši ulaganje u opremu, postrojenja i nepokretnosti za obavljanje registrovane proizvodne djelatnosti ima pravo na umanjenje poreske osnovice za vrijednost izvršenog ulaganja.

(2) Ministar donosi rješenje kojim utvrđuje listu djelatnosti koje se smatraju proizvodnim djelatnostima iz stava 1. ovog člana.

(3) Opremom i postrojenjem iz stava 1. ovog člana smatra se oprema i postrojenja koja se neposredno koriste u procesu proizvodnje, odnosno prerade.

(4) Nepokretnostima iz stava 1. ovog člana smatraju se novi građevinski objekti i zemljište ispod njih, a koji neposredno služe za obavljanje djelatnosti iz stava 2. ovog člana.

(5) Umanjenje poreske osnovice vrši se u poreskom periodu u kojem su oprema, postrojenja ili nepokretnosti iz stava 1. ovog člana stavljeni u upotrebu.

(6) Obveznik ne može ostvariti pravo na umanjenje poreske osnovice za opremu, postrojenja ili nepokretnosti koje je stekao poklonom.

(7) U slučaju da su oprema, postrojenja ili nepokretnosti iz stava 1. ovog člana nabavljeni finansijskim lizingom, poreska osnovica se umanjuje za vrijednost otplaćene glavnice lizinga u tom poreskom periodu.

(8) Ukoliko poreski obveznik otuđi ili da na korištenje opremu, postrojenje ili nepokretnost prije isteka perioda od tri godine od trenutka njihovog stavljanja u upotrebu, gubi pravo iz stava 1. ovog člana i dužan je da obračuna i plati porez koji bi bio plaćen da nije koristio pravo na umanjenje poreske osnovice uz pripadajuću kamatu u skladu sa zakonom.

Član 27.

(1) Poreski obveznik koji u jednoj kalendarskoj godini zaposli najmanje 30 novih radnika na neodređeno vrijeme ima pravo na umanjenje poreske osnovice za iznos plaćenog poreza na dohodak i doprinosa za te radnike.

(2) Pravo na umanjenje poreske osnovice iz stava 1. ovog člana poreski obveznik može ostvariti ukoliko zaposli radnike koji se nalaze na evidenciji Zavoda za zapošljavanje Republike Srpske.

(3) Pravo na umanjenje poreske osnovice iz stava 1. ovog člana ostvaruje se na kraju poreskog perioda, u godini u kojoj su radnici zaposleni, a nakon što Poreska uprava utvrdi da se u evidenciji Jedinственog sistema registracije, naplate i kontrole doprinosa nalazi 30 radnika više kod tog poreskog obveznika u odnosu na kraj prethodnog poreskog perioda.

(4) Novozaposlenim radnikom iz stava 1. ovog člana smatra se radnik sa kojim je zaključen ugovor o radu na neodređeno vrijeme, u skladu sa propisima kojima se uređuju radni odnosi.

(5) Novozaposlenim radnikom iz stava 1. ovog člana ne smatraju se lica koja su bila zaposlena u zavisnom ili matičnom pravnom licu poreskog obveznika.

(6) Ukoliko poreski obveznik ne zadrži broj radnika po osnovu kojih je ostvario pravo na umanjenje poreske osnovice najmanje tri godine, ne računajući godinu u kojoj su zaposleni, gubi pravo iz stava 1. ovog člana i dužan je da obračuna i plati porez koji bi bio plaćen da nije koristio pravo na umanjenje poreske osnovice uz pripadajuću kamatu u skladu sa zakonom.

5. Poreski tretman statusnih promjena i likvidacije

Član 28.

(1) Ako nastupi likvidacija poreskog obveznika, dobit ili gubitak utvrđuje se u periodu dok traje postupak likvidacije i on se nastavlja na posljednji poreski period.

(2) Početni bilans za period likvidacije identičan je bilansu na kraju prethodnog poreskog perioda, a ako takav bilans ne postoji, vrijednost imovine i obaveza utvrđuje se procjenom.

(3) Završni bilans perioda likvidacije pokazuje imovinu koja se raspodjeljuje na likvidacijsku dobit ili likvidacijski gubitak.

(4) Imovina se na kraju perioda likvidacije procjenjuje po tržišnoj vrijednosti.

(5) U slučaju stečaja, primjenjuju se odredbe st. 1. do 4. ovog člana.

Član 29.

(1) Spajanjem, pripajanjem i podjelom smatraju se one statusne promjene koje su izvršene u skladu sa zakonom kojim se uređuje oblast privrednih društava.

(2) Prava i obaveze spojenih, pripojenih ili podijeljenih poreskih obveznika preuzima pravni sljedbenik.

(3) Poreski obveznici koji se spajaju, pripajaju ili dijele dostavljaju Poreskoj upravi finansijske izvještaje i poresku prijavu, računajući do dana koji prethodi danu spajanja, pripajanja ili podjele.

Član 30.

(1) Ako pri spajanju, pripajanju ili podjeli iz člana 29. ovog zakona postoji kontinuitet u oporezivanju, smatra se da poreski obveznik nastavlja djelatnost, te da to nema uticaja na oporezivanje.

(2) Kontinuitet u oporezivanju u smislu stava 1. ovog člana postoji ako pri prenosu na drugo pravno lice ne dolazi do promjena u procjeni imovine i obaveza.

(3) Ako se prilikom spajanja, pripajanja ili podjele ne nastavljaju voditi iste knjigovodstvene vrijednosti preuzete imovine i obaveza, razlika kapitala koja iz promjene proizlazi smatra se oporezivom dobiti.

(4) St. 1. i 2. ovog člana primjenjuju se nezavisno od toga da li je riječ o jednom ili više lica koja su izvršila prenos, odnosno lica koja nastaju.

6. Transakcije između povezanih lica (Pravila o transfernim cijenama)

Član 31.

(1) Transfernom cijenom smatra se cijena nastala u vezi sa transakcijama sredstvima i stvaranjem obaveza između povezanih lica.

(2) Jedno lice je povezano sa drugim kada to lice učestvuje neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili kapitalu tog drugog lica ili kada isto lice ili ista lica učestvuju neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili kapitalu oba lica.

(3) Lice učestvuje neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili kapitalu drugog lica kada to lice posjeduje neposredno ili posredno najmanje 25% akcija ili udjela u drugom pravnom licu ili kada to lice ima faktičku mogućnost da kontroliše poslovne odluke drugog lica.

(4) Lice ima faktičku mogućnost kontrole nad poslovnim odlukama drugog lica kada:

- 1) ima ili kontroliše 25% ili više glasačkih prava u drugom pravnom licu,
- 2) ima kontrolu nad sastavljanjem odbora direktora drugog pravnog lica,
- 3) ima pravo na učešće u dobiti drugog lica od 25% ili više,
- 4) je član porodice ili povezano lice sa članom porodice ili
- 5) na drugi način ima faktičku kontrolu nad poslovnim odlukama drugog lica.

(5) Članovima porodice iz stava 4. tačka 4) ovog člana smatraju se: bračni i vanbračni supružnici, djeca i usvojenici, roditelji i usvojioци, braća i sestre, odnosno srodnici u pravoj liniji bez obzira na stepen, u pobočnoj liniji do trećeg stepena, kao i tazbinsko srodstvo do drugog stepena.

Član 32.

(1) Poreski obveznik koji ima jednu ili više transakcija sa povezanim licima dužan je da utvrdi svoju oporezivu dobit na način koji je u skladu s principom „van dohvata ruke“.

(2) Poreska osnovica poreskog obveznika koji ima jednu ili više transakcija s povezanim licima u skladu je sa principom „van dohvata ruke“, ukoliko se uslovi pod kojima se transakcije sa povezanim licima obavljaju ne razlikuju od uslova koji bi postojali između nepovezanih lica u uporedivim transakcijama obavljenim pod uporedivim okolnostima.

(3) Transakcija između nepovezanih lica iz stava 2. ovog člana je uporediva sa transakcijom između povezanih lica:

1) kada ne postoje značajne razlike između transakcija koje bi mogle da materijalno utiču na finansijski indikator koji se ispituje u skladu sa odgovarajućom metodom za provjeru transfernih cijena ili

2) kada je, uprkos postojanju značajnih razlika iz tačke 1) ovog stava, razumnim preciznim prilagođavanjima relevantnog finansijskog indikatora eliminisan efekat takvih razlika.

(4) Ukoliko uslovi transakcije sa povezanim licem nisu u skladu s principom „van dohvata ruke“, Poreska uprava će povećati poresku osnovicu poreskog obveznika tako što će ili povećati oporezivi prihod ili smanjiti priznate rashode da bi se ostvarila usklađenost sa principom „van dohvata ruke“.

Član 33.

(1) Za utvrđivanje usklađenosti transakcija između povezanih lica sa principom „van dohvata ruke“ koristi se jedna od sljedećih metoda:

- 1) metoda uporedive cijene na tržištu,
- 2) metoda cijene koštanja uvećana za uobičajenu zaradu (metoda troškova uvećanih za bruto maržu),
- 3) metoda preprodajne cijene,
- 4) metoda transakcione neto marže,
- 5) metoda podjele dobiti,
- 6) bilo koja druga metoda kojom je moguće utvrditi cijenu transakcije po principu „van dohvata ruke“, pod uslovom da primjena metoda navedenih u t. 1) do 5) ovog stava nije moguća.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, prilikom utvrđivanja cijene transakcije po principu „van dohvata ruke“, može se koristiti i kombinacija više metoda, kada je to potrebno.

Član 34.

(1) Poreski obveznik koji ima transakcije sa povezanim licima obavezan je da u vrijeme podnošenja poreske prijave poreza na dobit posjeduje dokumentaciju o transfernim cijenama, koja sadrži dovoljno podataka i analize na osnovu kojih se može potvrditi da su uslovi transakcija sa povezanim licima u skladu sa principom „van dohvata ruke“.

(2) Poreski obveznik dužan je da dokumentaciju i analize o transfernim cijenama iz stava 1. ovog člana dostavi Poreskoj upravi u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva Poreske uprave za njenu dostavu.

(3) Poreski obveznik koji ima transakcije sa povezanim licem u iznosu iznad praga koji propiše ministar, dužan je da podnese godišnju prijavu kontrolisanih transakcija.

Član 35.

Ministar donosi pravilnik kojim se uređuje primjena pravila o transfernim cijenama iz čl. 31, 32, 33. i 34. ovog zakona.

GLAVA IV PORESKA STOPA, PORESKA GODINA, PRIJAVA I AKONTACIJE

Član 36.

(1) Porez na dobit se plaća po stopi od 10% na poresku osnovicu za tu poresku godinu.

(2) Porez po odbitku utvrđuje se po stopi i na način koji je propisan odredbama u glavi VI ovog zakona.

Član 37.

(1) Poreska godina za pravna lica je kalendarska godina.

(2) U slučaju kada pravno lice postane poreski obveznik tokom poreske godine ili prestane da bude poreski obveznik tokom poreske godine, poreska godina je period u kalendarskoj godini kada je određeno pravno lice bilo poreski obveznik.

(3) Ukoliko strano pravno lice obavlja poslovnu djelatnost preko stalnog mjesta poslovanja u Republici Srpskoj, onda se poreska godina stranog pravnog lica može koristiti za utvrđivanje dobiti koja se odnosi na to stalno mjesto poslovanja u Republici Srpskoj na osnovu posebnog akta Ministarstva finansija.

Član 38.

(1) Poreska prijava za poresku godinu podnosi se Poreskoj upravi najkasnije u roku od 90 dana nakon završetka poreske godine, a u slučaju kalendarske poreske godine, najkasnije do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Poreski obveznik je dužan da plati porez na dobit po konačnoj prijavi u roku iz stava 1. ovog člana.

Član 39.

(1) Porez na dobit plaća se akontativno, mjesečno, do desetog u mjesecu za prethodni mjesec, a na osnovu podataka iz godišnje poreske prijave za prethodnu poresku godinu.

(2) Ukoliko poreski obveznik planira da će u tekućoj godini ostvariti veću ili manju dobit, može podnijeti zahtjev za utvrđivanje akontacije poreza na dobit u skladu sa planom.

(3) Pravno lice koje se prvi put registruje kao poreski obveznik dužno je da podnese poresku prijavu sa procjenom dobiti do kraja poreske godine u roku od 30 dana od dana početka obavljanja poslovne djelatnosti.

(4) Ministar donosi pravilnik kojim propisuje sadržaj i formu obrazaca iz ovog člana i člana 38. ovog zakona.

GLAVA V OPOREZIVANJE STRANIH PRAVNIH LICA ZA PRIHOD OSTVAREN U REPUBLICI SRPSKOJ

Član 40.

(1) Strano pravno lice koje obavlja poslovnu djelatnost preko stalnog mjesta poslovanja u Republici Srpskoj plaća porez na dobit na poresku osnovicu koja se odnosi na to stalno mjesto poslovanja.

(2) Poreska osnovica iz stava 1. ovog člana određuje se u skladu sa odredbama koje su propisane u glavi III ovog zakona, tako da se:

1) samo prihodi koji se odnose na stalno mjesto poslovanja uključuju u utvrđivanje poreske osnovice i

2) samo rashodi koji su u vezi sa prihodima tog stalnog mjesta poslovanja uključuju u rashode koji se odbijaju.

(3) Kamata i pripadajući troškovi po osnovu zajma, koje odobrava strano pravno lice svom stalnom mjestu poslovanja, ne priznaju se kao rashod stalnog mjesta poslovanja.

(4) Rashodi stalnog mjesta poslovanja prema svom sjedištu po osnovu autorskog prava i srodnih prava i prava industrijske svojine se ne priznaju.

(5) Stalnom mjestu poslovanja u Republici Srpskoj priznaju se opšti i administrativni troškovi stranog pravnog lica koji su u vezi sa prihodima stalnog mjesta poslovanja, a najviše do visine učešća prihoda stalnog mjesta poslovanja u ukupnom prihodu stranog pravnog lica.

(6) Troškovi iz stava 5. ovog člana dokazuju se aktom stranog pravnog lica o kriterijumima i metodama alokacije, te drugim dokazima kojima se dokazuje da su dati troškovi u vezi sa ostvarenjem prihoda stalnog mjesta poslovanja u Republici Srpskoj.

Član 41.

(1) Stalno mjesto poslovanja stranog pravnog lica je mjesto u Republici Srpskoj gdje strano pravno lice obavlja djelatnost u Republici Srpskoj u cijelosti ili djelimično, a podrazumijeva naročito:

1) mjesto rukovođenja, filijalu, kancelariju, tvornicu, prodavnicu, radionicu, rudnik, izvor nafte ili gasa, kamenolom ili neko drugo mjesto eksploatacije prirodnih resursa na teritoriji Republike Srpske i

2) mjesto izvođenja građevinskih, instalaterskih ili montažerskih radova u Republici Srpskoj, kao i mjesto instalacije ili strukture koje se koriste u istraživanju ili eksploataciji prirodnih resursa ili djelatnost nadzora u vezi sa navedenim aktivnostima.

(2) Mjesto gdje drugo fizičko ili pravno lice posluje u ime stranog pravnog lica i ima ovlaštenje da zaključuje ugovore u ime tog stranog pravnog lica, smatra se stalnim mjestom poslovanja stranog pravnog lica.

(3) Mjesto gdje domaće fizičko ili pravno lice, bez ovlaštenja da zaključuje ugovore u ime stranog pravnog lica, posluje u ime stranog pravnog lica držeći zalihe proizvoda ili trgovačke robe iz kojih obavlja redovne isporuke u ime stranog pravnog lica, smatra se stalnim mjestom poslovanja stranog pravnog lica.

(4) Stalno mjesto poslovanja ne obuhvata:

1) korištenje od pravnog lica bilo kakvog prostora samo u svrhu smještaja ili izlaganja proizvoda ili robe koja pripada tom pravnom licu,

2) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada pravnom licu samo u svrhu čuvanja i izlaganja,

3) održavanje zalihe proizvoda ili robe koja pripada pravnom licu samo u cilju obrade i dorade od drugog pravnog lica,

4) prodaju proizvoda ili robe koja pripada pravnom licu, a koja je bila izložena za vrijeme sajma ili izložbe ukoliko su ti proizvodi ili roba prodati najkasnije u roku od mjesec dana od zatvaranja sajma ili izložbe,

5) mjesto obavljanja aktivnosti radi nabavke proizvoda ili robe ili prikupljanja informacija za pravno lice,

6) mjesto obavljanja aktivnosti radi izvršenja bilo kakve djelatnosti pripremne ili pomoćne prirode za pravno lice i

7) mjesto obavljanja aktivnosti za bilo koju kombinaciju djelatnosti u gorenavedenim slučajevima, s tim da je cjelokupna djelatnost koja se vrši na tom mjestu poslovanja po svojoj prirodi pripremna ili pomoćna.

(5) Strano pravno lice nema stalno mjesto poslovanja u Republici Srpskoj ako vrši privrednu djelatnost u Republici Srpskoj preko brokera, generalnog konsignacionog agenta ili drugog agenta sa samostalnim statusom, s tim da je ta djelatnost agenta njegova redovna privredna djelatnost.

(6) Strano pravno lice nema stalno mjesto poslovanja u Republici Srpskoj ako je pod poslovnom kontrolom pravnog lica iz Republike Srpske ili od lica koje vrši privrednu djelatnost u Republici Srpskoj, bilo preko stalnog mjesta poslovanja ili na neki drugi način.

(7) Izuzetno od načina određivanja stalnog mjesta poslovanja iz st. 1. do 6. ovog člana, ako ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja na drugačiji način uređuje stalno mjesto poslovanja u odnosu na odredbe ovog zakona, primijeniće se odredbe tog ugovora.

Član 42.

Poreski obveznik iz člana 3. t. 1, 2. i 3. ovog zakona koji zaključi ugovor o obavljanju poslova sa stranim pravim licem koji te poslove obavlja putem stalnog mjesta poslovanja, dužan je da obavijesti Poresku upravu o zaključenju i bitnim elementima tog ugovora u roku od pet dana od dana njegovog zaključenja.

Član 43.

(1) Strano pravno lice koje ostvaruje prihod od nepokretnosti koje se nalaze u Republici Srpskoj plaća porez na dobit koja se odnosi na tu vrstu prihoda.

(2) Prihod od nepokretnosti koje se nalaze u Republici Srpskoj uključuje sljedeće:

1) prihod od iznajmljivanja ili drugih prava za korištenje nepokretnosti koje se nalaze u Republici Srpskoj,

2) dobitak od prenosa prava vlasništva ili drugog prava u vezi sa nepokretnostima koje se nalaze u Republici Srpskoj,

3) dobitak od prenosa akcija stranog pravnog lica, ukoliko je veći dio vrijednosti imovine tog lica nepokretnost koja se nalazi u Republici Srpskoj i

4) prihod ostvaren od iskorištavanja prirodnih resursa koji se nalaze u Republici Srpskoj, uključujući dobitak od prenosa bilo kog prava koji se odnosi na te prirodne resurse.

(3) Poreska osnovica za nepokretnosti koje se nalaze u Republici Srpskoj utvrđuje se u skladu s odredbama navedenim u glavi III ovog zakona i podnosi se godišnja poreska prijava.

GLAVA VI

POREZ PO ODBITKU OD PRIHODA KOJE STRANO PRAVNO LICE OSTVARI U REPUBLICI SRPSKOJ

Član 44.

(1) Porez po odbitku obračunava se i plaća pri isplati prihoda stranom pravnom licu primjenom stope 10% na iznos prihoda stranog pravnog lica, ukoliko ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja nije drugačije uređeno.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, porez po odbitku obračunava se i plaća pri isplati prihoda od dividende i udjela u dobiti stranog pravnog lica primjenom stope od 5% na iznos tog prihoda, ukoliko ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja nije drugačije uređeno.

Član 45.

Porez po odbitku plaća se na sljedeće isplate prihoda stranom pravnom licu:

- 1) dividende i udjele u dobiti,
- 2) kamate,
- 3) naknade po osnovu autorskog prava i srodnih prava i prava intelektualne svojine (prava na reprodukciju književnih, umjetničkih, naučnih i kinematografskih djela, patente, licence, prava na upotrebu imena, dizajn, model, zaštitni znak, nacrt, plan i druga slična prava),
- 4) za izvođenje estradnog, zabavnog, umjetničkog ili sportskog programa u Republici Srpskoj,
- 5) za istraživanje tržišta, reklamu i promociju, rukovođenje, konsalting, poresko i poslovno savjetovanje, revizorske, računovodstvene i pravne usluge,
- 6) za premije osiguranja za osiguranje ili reosiguranje od rizika u Republici Srpskoj,
- 7) za telekomunikacione usluge između Republike Srpske i strane države i
- 8) za zakup pokretne imovine.

Član 46.

Porez po odbitku ne plaća se na:

- 1) dobit vraćenu u zemlju stranog pravnog lica koja se odnosi na njegovo stalno mjesto poslovanja u Republici Srpskoj, pri čemu dobit vraćena u zemlju znači preostalu dobit stranog pravnog lica nakon plaćenog poreza na dobit u Republici Srpskoj,
- 2) kamate po kreditima i zajmovima korištenim od pravnog lica iz Republike Srpske i stalnog mjesta poslovanja stranog pravnog lica u Republici Srpskoj za ulaganje u opremu, postrojenja i nepokretnosti u smislu člana 26. ovog zakona i
- 3) prihode u obliku nominalne ili ugovorene kamate na dužničke hartije od vrijednosti koje emituje Republika Srpska i jedinice lokalne samouprave u njenom sastavu.

Član 47.

(1) Poreski obveznik iz Republike Srpske (u daljem tekstu: isplatilac) koji isplaćuje stranom pravnom licu prihode iz člana 45. ovog zakona, dužan je da odbije porez od iznosa prihoda stranog pravnog lica i da odbijeni porez uplati na račun javnih prihoda Republike Srpske.

(2) Plaćeni porez po odbitku u skladu s ovim članom je konačan porez u vezi sa tim prihodom stranog pravnog lica.

(3) Ukoliko isplatilac prilikom isplate prihoda iz člana 45. ovog zakona ne odbije porez po odbitku od tog prihoda, dužan je da obračuna i plati porez na isplaćeni iznos po stopi iz člana 44. ovog zakona.

Član 48.

(1) Isplatilac podnosi godišnju poresku prijavu Poreskoj upravi u roku iz člana 38. ovog zakona.

(2) Godišnja prijava za porez po odbitku obuhvata sljedeće informacije o svakom stranom pravnom licu u čije ime je izvršeno odbijanje poreza za tu godinu:

- 1) naziv stranog pravnog lica i zemlja njegovog mjesta poslovanja,
- 2) vrsta i ukupan iznos prihoda,
- 3) iznos obračunatog poreza i
- 4) iznos uplaćenog poreza po odbitku.

Član 49.

Poreska uprava dužna je da na zahtjev stranog pravnog lica izda uvjerenje o plaćenom porezu po odbitku u Republici Srpskoj, ukoliko je porez odbijen od prihoda stranog pravnog lica.

GLAVA VII OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Član 50.

(1) Ukoliko poreski obveznik ostvaruje prihod u stranoj državi, a prihod se oporezuje i u Republici Srpskoj i u stranoj državi, onda se porez plaćen stranoj državi, bilo da je neposredno plaćen ili po odbitku koji uplaćuje drugo lice odbija od poreza na dobit preduzeća u Republici Srpskoj, ukoliko takvo pravno lice iz Republike Srpske ne izabere da se porez u inostranstvu tretira kao rashod koji se odbija prilikom utvrđivanja poreske osnovice za poresku godinu.

(2) Umanjenje poreza na dobit za plaćeni porez u inostranstvu za poresku godinu ne može biti veće od iznosa poreza na dobit utvrđenog primjenom stope poreza na dobit navedenog pravnog lica za tu poresku godinu u Republici Srpskoj.

(3) Poreski obveznik može umanjiti porez na dobit za porez plaćen u inostranstvu, ukoliko dostavi odgovarajuću dokumentaciju koju ovjeri poreska institucija strane države da je porez plaćen u stranoj državi.

Član 51.

(1) Ukoliko poreski obveznik ostvaruje dobit iz drugog entiteta ili Brčko Distrikta BiH, porez na dobit koji taj poreski obveznik treba da plati u vezi sa tom dobiti umanjuje se za iznos poreza koji je platio ili treba da plati na taj prihod u drugom entitetu ili Brčko Distriktu BiH.

(2) Umanjenje poreza na dobit u smislu stava 1. ovog člana ne može preći iznos poreza koji bi inače platio za taj iznos dobiti u Republici Srpskoj.

(3) Poreski obveznik iz stava 1. ovog člana dužan je da Poreskoj upravi podnese dokaze o visini dobiti i visini poreza na dobit koji je njegova poslovna jedinica dužna da plati u drugom entitetu ili Brčko Distriktu BiH.

Član 52.

(1) Ukoliko je strano pravno lice – korisnik prihoda na koji se primjenjuje porez po odbitku, rezident strane države koja je sa BiH zaključila ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, tada poreska stopa iz člana 44. ovog zakona koja se primjenjuje na svaki takav izvor prihoda ne može preći poresku stopu iz tog ugovora, ukoliko je ugovor ratifikovan i prihvaćen od Bosne i Hercegovine.

(2) Oslobođanje od poreza ili niža poreska stopa primjenjuje se na prihod na koji se primjenjuje porez po odbitku, samo ako strano pravno lice – korisnik prihoda obezbijedi isplatiocu prihoda, u momentu isplate, dokaze o sticanju prava na oslobođanje ili primjenu niže poreske stope zasnovane na međunarodnom ugovoru.

(3) Ukoliko su isplatilac prihoda i strano pravno lice – korisnik prihoda na koji se primjenjuje porez po odbitku, ugovorili da se pružanje usluga, odnosno plaćanje tih usluga vrši kontinuirano u toku godine, u tom slučaju strano pravno lice – rezident države sa kojom je BiH zaključila ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, potrebne dokaze u svrhu primjene tog ugovora ne mora dostavljati prilikom svake isplate prihoda, već jednom u toku godine prije prve isplate prihoda.

(4) Ministar donosi pravilnik o uslovima i načinu sticanja prava na oslobođanje iz stava 2. ovog člana.

GLAVA VIII NADZOR I DRUGE ODREDBE

Član 53.

Nadzor nad primjenom ovog zakona vrši Ministarstvo finansija, a inspeksijski nadzor Poreska uprava.

Član 54.

Poreski obveznik ne može vršiti isplate dividende i udjela u dobiti, ukoliko na dan isplate ima neizmirenih dospjelih poreskih obaveza.

Član 55.

Poreska uprava saraduje sa poreskim organima u Bosni i Hercegovini radi prevencije izbjegavanja izvršavanja poreskih obaveza.

Član 56.

(1) Poreski obveznici radi utvrđivanja poreske osnovice dužni su da obezbijede prikupljanje i sačinjavanje knjigovodstvenih isprava, vođenje poslovnih knjiga i sačinjavanje finansijskih izvještaja u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija.

(2) Poreski obveznici dužni su da vode i druge evidencije i poslovne knjige, u skladu sa zakonom.

Član 57.

Na kontrolu, utvrđivanje, naplatu i zastarjelost poreza na dobit primjenjuje se zakon kojim se uređuje poreski postupak.

GLAVA IX KAZNENE ODREDBE

Član 58.

(1) Novčanom kaznom od 20.000 KM do 60.000 KM kazniće se za prekršaj pravno lice, ako:

1) ne posjeduje dokumentaciju o transfernim cijenama koja sadrži dovoljno podataka i analiza na osnovu kojih se može potvrditi da su uslovi transakcija u skladu sa principom „van dohvata ruke“ (član 34. stav 1),

2) na zahtjev Poreske uprave, u roku od 30 dana, ne dostavi dokumentaciju iz tačke 1) ovog člana (član 34. stav 2),

3) ne podnese godišnju prijavu kontrolisanih transakcija sa povezanim licima (član 34. stav 3) i

4) vrši isplate dividende i udijela u dobiti, a ima dospjele neizmirene poreske obaveze (član 54).

(2) Novčanom kaznom od 5.000 KM do 15.000 KM za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu.

Član 59.

(1) Novčanom kaznom od 5.000 KM do 15.000 KM kazniće se za prekršaj pravno lice ako ne obavijesti Poresku upravu o zaključenju i bitnim elementima ugovora o obavljanju poslova sa stranim pravnim licem koji te poslove obavlja putem stalnog mjesta poslovanja, u roku od pet dana od dana njegovog zaključenja (član 42).

(2) Novčanom kaznom od 1.500 KM do 4.500 KM za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu.

Član 60.

Za druge povrede odredaba ovog zakona koje imaju obilježja prekršaja, kao i odgovornosti i sankcije za prekršaje, primjenjuje se zakon kojim se uređuje poreski postupak.

GLAVA X PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 61.

Ministar će, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, donijeti:

1) Pravilnik o primjeni normativa rashoda za utvrđivanje kala, rastura, kvara i loma (člana 11. stav 6),

2) Pravilnik o primjeni godišnjih amortizacionih stopa (član 12. stav 12),

3) Pravilnik o formi i sadržaju obrazaca i poreskih prijava poreza na dobit (član 25. stav 7, član 39. stav 4),

4) Pravilnik o transfernim cijenama i metodama za njihovo utvrđivanje (član 35) i

5) Pravilnik o uslovima i načinu sticanja prava na oslobađanje od plaćanja poreza (član 52. stav 4).

Član 62.

Utvrđivanje poreske osnovice, prijavljivanje i plaćanje poreza na dobit za 2015. godinu izvršiće se u skladu sa odredbama Zakona o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 91/06 i 57/12).

Član 63.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o porezu na dobit („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 91/06 i 57/12).

Član 64.

Ovaj zakon se objavljuje u „Službenom glasniku Republike Srpske“, a stupa na snagu 1. januara 2016. godine.

Broj: 02/1-021-1317/15

Datum: 29. oktobar 2015. godine

PREDSJEDNIK
NARODNE SKUPŠTINE

Nedeljko Čubrilović